

Декларација О "Београду на води"

Са добром намером и са професионалном одговорношћу Академија архитектуре Србије (даље: ААС) обраћа се институцијама Републике Србије, Града Београда, стручној и широј јавности Београда и Србије у поводу истрајавања надлежних у наметању пројекта "Београд на води", на начин како је замишљен и отпочео, како се наводно развија, а поготово због оног што може да произведе. Подсећамо да Србија има 4500 архитеката и урбаниста, од тога 2500 само у главном граду. Понижавајућа је чињеница да је једна макета, којој се не зна ни аутор ни порекло, постала главна матрица даље разраде просторног плана, за највреднији део града, уместо урбанистичког плана. Томе ваља додати да су у процесу дефинисања Београда на води велику формалну улогу имали и документа потписивали дипломирани просторни планери, струка која у овом случају неуспешно покушава да замени урбанисте јер је то неком потребно.

Сам пројекат и начин његовог спровођења обилују низом законских прекршаја, а све у интересу једне наводно исплативе економске замисли, у садејству са приватним инвеститором, почев од злоупотребе законских одредби о опцијама када се и за шта израђује ППППН (просторни план подручја посебне намене), у које се централни простор престонице Србије никако не да подвести. У свим корацима који су током 2014. предузети изиграни су, сукцесивно, сви аспекти демократије, кроз претварање представника грађана у гласачку машину за достизање циља који је један човек промовисао. Простор одавно предвиђен за јавне намене, у геометријском центру временом нараслог Београда, пренамењен је, што је потпуно без смисла, за изградњу станова и пословног простора као непостојећу врсту јавног интереса а онда је то што је наопако дефинисано постало основ за израду ППППН. Извршне власти Републике и Града принудиле су све, и стручњаке-наместенике и београдске одборнике, на страховито опасне измене одредаба Генералног урбанистичког плана. Из њега је избачена најважнија одредница за ову локацију, да овај централни део Савског амфитеатра, појас непосредно уз реку у дубини од 300 метара на десној обали, може бити изграђен за претежно јавну намену и то објектима ограничене спратности. Мимоилазећи мишљење широке стручне јавности и грађана, није заштићено приобаље као опште добро које се мора поштовати и чувати од сваке злоупотребе.

Прекршен је члан 89 Устава Републике Србије, који јасно говори о културном наслеђу и општем интересу народа и државе, као и низ закона Србије, низ међународних повеља, конвенција, резолуција, правила и смерница усвојених од стране Савета Европе о праву на град, које је Србија потписала и ратификовала, од, рецимо, "Европске конвенције о пределу" Савета Европе из 2000, ратификоване 2011, када су донете и УНЕСКО-ове "Препоруке о историјском урбаном пејзажу". И све се то прескаче у тренутку када Србија отпочиње преговоре о чланству у ЕУ.

Стручњаци некад веома поштованог Урбанистичког завода Београда приморани су да по једној макети, за два месеца, ураде накарадан, исфабрикован, професионално апсолутно неприхватљив и непоправљив план и тиме прекрше све етичке норме и професионалне стандарде. План у којем нема ни једног креативно заснованог урбаног простора, нити једне урбане угодности која би му привукла масе пешака, грађана, а којима би